सुग्रीवोनेदमिदानींपलायननिमित्तमित्याह ॥ अथेति ॥ इदं पलायननिमित्तं त्वदुक्तनिमित्तान्यनिमित्तहीनमिति नमन्ये ॥ किंतु केनचित्सांप्रतिकेन पलायनहेतुना भ येन भवितव्यमित्यर्थः ॥४॥ तदेवस्पष्टयति ॥ विषण्णेति ॥ विषण्णवदनास्त्यक्तप्रहरणाश्चसंतएतावत्पर्यंतमिहैवस्थिताः॥ संप्रतितु इतोदिशःप्रति पलायंते तत्तु त्रासात्सां

अथाब्रवीद्वानरेंद्रःसुग्रीवःपुत्रमंगदं॥ नानिमित्तमिदंमन्येभवितव्यंभयेनतु॥४॥ विषण्णवदनात्येतेत्यक्तप्रहरणादिशः ॥ पलायंते त्रहरयस्त्रासादुत्फुल्लोचनाः॥५॥ अन्योन्यस्यनलज्जंतेननिरीक्षंतिपृष्ठतः॥ विप्रकर्षंतिचान्योन्यंपतितंलंघयंतिच ॥६॥ एतस्मिन्नंत रेवीरोगदापाणिर्विभीषणः॥ सुग्रीवंवर्धयामासराघवंचजयाशिषा॥७॥ विभीषणंचसुग्रीवोदृष्ट्वावानरभीषणं॥ ऋक्षराजंमहात्मानं समीपस्थमुवाचह ॥८॥ विभीषणोयंसंप्राप्तोयंदृष्ट्वावानरर्षभाः॥ द्रवंत्यागतसंत्रासारावणात्मजशंकया ॥९॥ शीघ्रमेतान्सुसंत्रस्ता न्बहुधाविप्रधावितान् ॥ पर्यवस्थापयास्याहिविभीषणमुपस्थितं॥ १० ॥ सुग्रीवेणैवमुक्तस्तुजांबवानृक्षपार्थिवः॥ वानरान्सांत्वया माससन्निवर्त्यप्रधावतः॥११॥तेनिवृत्ताःपुनःसर्वेवानरास्त्यक्तसाध्वसाः॥ऋक्षराजवचःश्रुत्वातंचदृष्ट्वाविभीषणम्॥१२॥विभीषण स्तुरामस्यदृष्ट्वागात्रंशरैश्चितं॥लक्ष्मणस्यतुधर्मात्माबभूवव्यथितस्तदा॥ १३ ॥ जलक्लिन्नेनहस्तेनतयोर्नेत्रेविमृज्यच ॥ शोकसंपी डितमनारुरोदविललापच॥१४॥ इमौतौसत्वसंपन्नौविक्रांतौप्रियसंयुगौ ॥ इमामवस्थांगमितौराक्षसैःकूटयोधिभिः॥ १५॥ भ्रा तृपुत्रेणचैतेनदुष्पुत्रेणदुरात्मना॥ राक्षस्याजिह्मयाबुद्ध्यावंचितावृजुविक्रमौ॥१६॥ प्रतिकादेव नान्यथेत्यर्थः

॥५॥ नलज्जंते शूरगर्हितपलायने क्रियमाणे नलज्जांप्राप्नुवंतीत्यर्थः ॥ पृष्ठतः वर्तमानपदार्थानितिशेषः ॥ विप्रकर्षंति ॥ पलायनप्रतिरोधकानितिशेषः ॥ ६ ॥ वर्ध यामास विजयीभवेतिवचनेनेतिभावः ॥७ ॥ वानरभीषणं वानराणांभयनिमित्तं ॥ ८ ॥ ९ ॥ पर्यवस्थापय प्रतिष्ठापय ॥ १० ॥११ ॥१२॥ लक्ष्मणस्यतु लक्ष्मणस्यच ॥१३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥